

[Christmas Møller.]

og det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, som vendte sig mod min Udtalelse om, at en Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag i denne Situation vil være at tage Parti, vil jeg gerne sige, at der forstandigvis ikke kan være nogen som helst Tvivl om, at naar der hersker en betydelig Konflikt mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, og naar man ved, hvilken Samhørighed og hvilket Sammenhold der er mellem Regeringen og Fagforeningerne, og som jeg aldeles ikke værdsætter ringe, tværtom, saa vil en ekstra social Foranstaltning som den, der her er Tale om, være at sætte ind paa den ene Side i Striden.

Til den højtærede Socialminister vil jeg gerne sige, at jeg inviterede ham aldeles ikke til nogen Diskussion; jeg synes, at Tiden for saa vidt er meget lidt inde til Diskussion. Jeg forstaa nu slet ikke, hvorfor den højtærede Minister talte om det Standpunkt, som Det kommunistiske Parti og Det konservative Parti havde med Hensyn til tvungen Voldgift; det var dog meget naturligere for Ministeren at udtale sig om sit eget. Naar han havde gjort det, var der maaske Mulighed for forstandigt at spørge om andres.

Jeg maa maaske videre sige til den højtærede Minister, at man er jo Minister for at være Minister, og Situationen er dog den, at man har Lov til at sige over for den socialdemokratiske Regering, at den den 22. Oktober bød sig særlig ostentativt og ublufærdigt til som den eneste, der kunde klare Tingene. Den højtærede Socialminister er en af dem, der skal opfylde dette Tilbud — han vidste det maaske ikke helt inden den 22. Oktober, nu ved han det, saa nu maa han virkelig staa ved. Derfor maa man videre have Lov til til denne Regering — denne Regering, som har sagt: Den nuværende Statsminister eller Kaos, denne Regering, som har Magten over de økonomiske Forhold gennem Valutaloven, som har Magten over Nationalbanken gennem et Medlem af Regeringspartiet — at sige: Hvad vil den? Hvad er dens Mening? Jeg tror, man har Lov til at sige, at skal der tales om noget i det folkevalgte Kammer, saa maa det være om dette. Jeg har ikke inviteret til nogen Debat. Jeg har blot sagt, at naar man ser paa hele Regeringens økonomiske Politik, ser paa, hvordan Regeringens Standpunkt er taget, saa har den mere end nogen anden Forpligtelser i Situationen.

Formanden: Jeg tager Anledning til at advare imod at komme for dybt ind paa

Spørgsmaal, der ikke foreligger til Behandling ved denne Lejlighed.

Aksel Larsen: Jeg konstaterer, at saavel det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu i anden Omgang omhyggeligt holder sig fra at komme ind paa det, der i første Omgang var deres Hovedargumenter, og jeg maa altsaa gaa ud fra, at man har ladet dem fare. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har intet mere at bemærke om Tallenes Betydning for de arbejdsløses Trang eller manglende Trang, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har intet mere at bemærke om den samlede Revisionsplans Forhold til Mulighederne for at yde en øjeblikkelig Hjælp. Jeg kan saa godt forstaa det, og Tavshed kan jo ogsaa være talende; derfor betragter jeg det, som om jeg alligevel har faaet Svar paa de Spørgsmaal, jeg nu saa mange Gange har stillet.

Men saa var det at forvente, at der vilde komme en ny Argumentation, det maatte da være det rimeligste, og der kom i og for sig ogsaa et Forsøg paa en saadan fra det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen. Det ærede Medlem spurgte, om han hørte til Reaktionen, og jeg besvarede det med et Ja. Det ærede Medlem bad mig se historisk paa Udviklingen. Jeg kunde godt tjene det ærede Medlem i at se historisk paa hans Udvikling lige fra den Tid, da han som ungt Menneske var glad ved, at Venstre modsatte sig en Nedsættelse af Valgretsalderen. Hvis det ikke tyder paa reaktionære Synspunkter, ogsaa i en historisk, nu allerede forsvunden Tid, saa ved jeg ikke, hvad man skal kalde det. Men det viser sig da ogsaa, at naar det ærede Medlem opfordrer til at se historisk paa Udviklingen, saa mener det ærede Medlem at se geografisk paa den, for han tog jo Landkortet frem, skønt det egentlig ikke er saadan, at Landkortet bruges saa meget i Historieundervisningen. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at da jeg gik i Skole, havde jeg en Lærer, der undertiden saa historisk paa Tingene og søgte at forklare os visse Forhold ved Hjælp af gamle Ordsprog og den Slags. Han sagde engang noget — jeg udtaler det maaske ikke rigtigt, man faar undskyldte, jeg har ikke gaaet i den sorte Skole —, men han sagde engang: „Hic Rhodos, hic salta!“ og det betyder: „Det er her, der skal springes“. Historien stammer fra, at en eller anden gammel Græker havde været til Idrætsstævne paa Rhodos og pralede af,